

מִזְרָבֶן

**מְאַסֵּף לְשָׁאלֹות מִדִּינִיּוֹת
כְּלָבְלִירִות וְאַסְטְּרֶטְגִּיּוֹת**

מחיר החוברת:
בארץ-ישראל — 40 מיל
בחוץ-ארץ — שילינג אחד

ספטמבר 1939

שלבי אלול תרצ"ט

ד ב ר י פ ת י ח ה

דרך תקופתו המדרנית של העם היהודי עולה דרנחתדרנות, לא כל התכונות והסגולות הדרושים לחיה עצמאית ניחנו לנו כבת אחת. מה שהופmr במשך אלפיים שנות-גולה אינו חזיר במחדריה.

שלושת הדורות הראשונים לשיבת-צ'ין החיוו לחוץ האומה שורה של סגולות-ים: את הבשורה לעובדה נפניה, את השפה העברית ואת ראשית ההנהלה העצמית — "המדינה העברית בדרך" — לצורחות השונות.

אולם שרים מן מאין בנו להשלים את המלאכה. לשושלת עמודי היסוד — העברודה, השפה וההנהלה העצמית — עליינו להזמין ללא שהיה עמד רכיעי: כוננות הנגניתה. שני נוראים נוראים באו במאוחדר להווינו על החסר: פעמי מלחתת עולם חדשנית, וצלחה השחוור בארץ זו — מאורעות 1936/39. התמורה המדרנית, שארכינו הוועדה בפנייה בשלהי אביב זה, אף היא אינה אלא אחת מצורות האוורה, נקווה שלא הותה לשוא.

מטבע הדברים הוא, שסבבונו המלחמה החיצונית והטרידה הפנימית הפנו את תשומת לבם של רכיבים בישוב ובתנועה הציונית לבויות צבאיות והגנתיות. תשומת לב זו עליינו לבן לצנורות פוריים.

*

יעודו של מאוף זה — שלא קדרנו לו בישראל בדומה לו — לסייע בחנק האומה לחפקודה הנוקת. בדאנטה להגנת הארץ השאב התנווה הציונית את כוחם מאותם המקורות שהרו את שאר שטחי היירה הלאומית: ה�建ון ללימוד ולנצל את הוושני המדע המערבי; ההעה לדרכי ביצוע עצמים המתאים לציידי ישוב של מנוחירסוד; ועל כלום — האמונה במלחה התקייף של הרמה דמסירות דגבותה של אומתנו. המאוף יתאמץ להיות נאמן למקורות אלה. בשתחים רבים הוא ידנייש ויטעים מה שיש ללמד מאתרים, אך יש עניינים שבהם יראה את העיקר במציאות העוז בדרך עצמית. במידה שהענינים

יתרחקן מהשיטה הטכני נרידא ויתקרבו לבחינות נפשיות או ארגנניות יידל ההכרח לבדיקה עצמית.

ודאי, שעליינו ללמוד מהעולם ומלאו. בפרט נקשיב לנעשה בחבר האומות הבריטיות, למרות חילוקי הדעות החמורים שהתגלו במן האחרון בין העם העברי והטמפליה האנגלית, ביום פקודה הגנו עומדים שכם אחד עם עמי האימפריה להנחת התרבות האנושית גנד הסכנה הנציוינל-סוציאליסטי.

ברם, תורת הגנה בתרורת החקלאות, ואולי עוד יותר ממנה, היא נידול מקום. דרכי האסתטטנית והטקטיקת מותנים ע"י נוף הארץ ואפיה הטכני. כמשך אלפיים שנה השתנו צורות הנשק תכליות שנייה, אך הארץ הזאת – על הרירה עמוקה, על ימיה ונחרותיה, על שכבות קרקע ועל כיוון רוחותיה – נשאהה בשורה, עלינו להעניק בחקורתה, בחורם על קדמוניות יהודה וישראל, בחוכרים קרובות ישנים. יתוכנו העורכים לא רק לתקין החינוך הלאומי החשוב של ריתוק חוליות הדורות מחדש, אלא גם לחשיפת מקור לימודי חשוב ולהחיאת נזון פורה.

כך ישוב התנ"ך להוות ספרה של האומה עוד מבחינה אחת. למחנה מפרשיה התנ"ך, שלא חדרו מישראל אפילו דור אחד, יתוקף חוג חדש: הוא יפנה את עינו לפරקים נורדיים ולפסוקים נטוישים – להחוותם.

*

המאסף רזה מופנה לכל איש מישראל החושב את המחבגה הציונית והדווג את דאגת העם. אך במיוחד – לבן היישוב, העומד בשורה בשירותי הכתHon הקיטים והעתירדים, לנער העברי בארי' ובנולה ולעמקני העם והפעלים במערכה המדינית. הקונץ בא להרחב את אפקו של איש-השרה ולעורר את תשומתילבו לבויות שימושיו; לבן את למודיו ואת שבילי החעננותו של הנער העברי, ולהרבות השבלה פוליטית-צבאית, שהוא בכל תקופה, ועל אחת כמה וכמה בתקופתו אנה תנאי מוקדם לפועלה מדינית א-חר-אי-ת.

העורכים אינם מעלמים עצם את הקשיים המורבים בדרךו של בטאן ראשון בישראל העוסק בכויות צבאיות; מהם קשיים טכניים, המתווררים עם כל התחלת מסנו זה, ומהם התלוויות בתנאי החום. בקהל קוראייה באחדותם ובבניהם הערה, מתחפש בטאן עדود למאציו ונישושו. בתמיכתם ישא את הכח לטלא את תפקייו:

להיות אחד המכשירים שיקרבו את קוממיות ישראל בארצו.